

- prijal akékoľvek opatrenie, ktoré bude považovať Súd prvého stupňa za potrebné na to, aby Komisia splnila svoje povinnosti podľa článku 233 ES a zvlášť, aby znovu preskúmala sťažnosť podanú 27. októbra 1997;
- zaviazal Komisiu Európskych spoločenstiev nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné argumenty

Napadnutým rozhodnutím sa zamietla v zmysle článku 3 nariadenia č. 17/62 sťažnosť podaná 27. októbra 1997 organizačnou zložkou spoločnosti FINMECCANICA S.p.A. s názvom Alenia Difesa, z dôvodu údajného nedostatku predpokladov uplatnenia komunitárnych predpisov z oblasti hospodárskej súťaže na EUROCONTROL ako aj nedostatku relevantných dôkazov preukazujúcich údajné zneužitie dominantného postavenia, ktoré je predmetom sťažnosti. Žalobca zvlášť upozornil na zneužívanie dominantného postavenia zo strany EUROCONTROL a skresľovanie súťaže prostredníctvom spôsobu riadenia zmlúv o vývoji prototypov, spôsobu nakladania s právami duševného vlastníctva, s odkazom na zmluvy o dodávke zariadení Air Traffic Management a ako aj v oblasti postupu pri poskytovaní súčinnosti vnútroštátnym úradom.

Rozhodnutie je predovšetkým napadnuté z titulu porušenia článku 82 Zmluvy ES najmä v rozsahu, v ktorom napriek tomu, že priznalo zásadne uplatnenie článku 82 na EUROCONTROL, nepovažovalo túto skutočnosť za relevantnú v danom prípade, keďže popiera hospodársky charakter normalizačných činností a súčinnosti vnútroštátnym orgánom poskytovanej zo strany tohto orgánu.

Okrem uvedených porušení by rozhodnutie malo byť zrušené z dôvodu, že Komisia:

- a) vecne nepreskúmala protiprávny charakter namietaných konaní vo vzťahu k činnostiam normalizácie, úpravy a odsúhlasovania ako aj k poskytovaniu súčinnosti vnútroštátnym orgánom;
- b) pri vecnom posudzovaní, ktoré bolo veľmi stručné, správania sa EUROCONTROL vo vzťahu k činnostiam kúpy prototypov a k správe práv duševného vlastníctva, vylúčila, že toto má znaky zneužitia dominantného postavenia v zmysle článku 82 Zmluvy ES.

Napokon, napadnuté rozhodnutie je neplatné pre nedostatok dôvodov schopných preukázať neehospodársky charakter takejto činnosti EUROCONTROL a neexistencii zneužitia dominantného postavenia zo strany EUROCONTROL v zmysle článku 82 Zmluvy ES.

Žaloba podaná dňa 27. apríla 2004 Electricité de France proti Komisii Európskych spoločenstiev

(Vec T-156/04)

(2004/C 179/24)

(Jazyk konania: francúzsky)

Electricité de France, so sídlom v Paríži, zastúpený Michel Debroux, advokát, ktorý si zvolil adresu na doručovanie v Luxemburgu, podal 27. apríla 2004 na Súd prvého stupňa Európskych spoločenstiev žalobu proti Komisii Európskych spoločenstiev.

Žalobca navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- Zrušil články 3 a 4 rozhodnutia Komisie č. C(2003)4637 final zo dňa 16. decembra 2003 o štátnej pomoci poskytnutej Francúzskom žalobcovi a odvetviu výroby elektrickej energie a plynárenstva vo forme účtovných a daňových opatrení prijatých v roku 1997, pri príležitosti reštrukturalizácie súvahy EDF;
- Subsidiárne, zrušil články 3 a 4 napadnutého rozhodnutia z dôvodu že výška sumy, na vrátenie ktorej bola EDF zaviazaná, bola veľmi výrazne nadhodnotená;
- zaviazal Komisiu nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné argumenty

V napadnutom rozhodnutí Komisia určila, že nezaplatenie dane z príjmov právnických osôb žalobcom pri prekvalifikácii opravných položiek oslobodených od dane, vytváraných za účelom obnovy svojej všeobecnej rozvodnej siete na vklad do základného imania predstavovalo štátnu pomoc nezlučiteľnú so spoločným trhom.

Na podporu svojej žaloby žalobca najprv uvádza žalobný dôvod založený na porušení procesných pravidiel. Tvrdí, že keďže medzi rozhodnutím o začatí konania a prijatím napadnutého rozhodnutia došlo k zmene analýzy Komisiou bez toho, aby žalobca mal možnosť predložiť svoje pripomienky, Komisia porušila jeho právo na obhajobu.

Žalobca ďalej tvrdí, že spochybnené opatrenia treba hodnotiť ako legitímnu rekapitalizáciu žalobcu. Komisia tým, že sa k tomuto argumentu nevyjadřila, nesplnila svoju povinnosť odôvodniť svoje rozhodnutie a dopustila sa právneho omylu pri posúdení pojmu štátnej pomoci. Žalobca v rámci toho istého žalobného dôvodu tvrdí tiež, že spochybnené opatrenia nemali dopad na obchod medzi členskými štátmi a preto nemôžu byť považované za štátnu pomoc.

Nakoniec, žalobca na podporu svojho subsidiárneho návrhu uvádza, že napadnuté rozhodnutie uložilo povinnosť vrátiť sumu, ktorá prevyšuje to, čo sa prípadne dá považovať za primerané.